

V pripravi je izvršilni zakon o kraških naravnih rezervatih

Prejšnji teden se je sestala na sedežu tržaške pokrajinske uprave deželna posvetovalna komisija za določitev izvršilnih norm glede varstva in zaščite kraških naravnih rezervatov, kot to predvideva Belcijev državni zakon iz leta 1971. Prisotni so bili direktor deželnega pravnega urada odv. Pacia, deželni odbornik za kmetijstvo odv. Comelli, ravnatelj naravoslovnega muzeja Revoltella prof. Mezzena, univ. prof. Poldini in drugi. Seje se je udeležil, kot slovenski strokovnjak, tudi podravnatelj pokrajinskega kmetijskega nadzorništva v Trstu dr. Vremec. Dr. Vremec je, kot smo izvedeli, bil dodatno imenovan za člana omenjene deželne komisije in se je v tem svojstvu prvič udeležil njenih zasedanj.

Komisija je proučila besedilo zakonskega predloga deželnega odbora za Belcijev zakon o kraških naravnih rezervatih, zlasti tehnično-upravno plat. V ospredju obravnave je bila sestava upravnega sveta ustanove za upravljanje kraških rezervatov, pri čemer je prevladalo mnenje, da morajo biti v njem primerno zastopane posebno lokalne ustanove t.j. občine, na katerih ozemlju so predvideni rezervati. Načelno je bil sprejet tudi predlog po enakopravnem zastopstvu raznih oblastvenih teles (deželnih, pokrajinskih, občinskih in sorodnih) na eni strani ter strokovnjakov in organizacij, ki proučujejo kraške pojave na drugi strani.

Nova ustanova naj bi po zamisli pobudnikov združila okoli sebe vse pristojnosti, ki zadevajo ozemlje kraških naravnih rezervatov, vendar naj bi pri uresničevanju ciljev varstva in zaščite kraških pojavov in značilnosti odgovorno upoštevala tudi gospodarske dejavnosti in kulturne, rekreacijske ter druge potrebe krajevnega prebivalstva. S prisotnostjo občinskih predstavnikov v upravnem svetu ustanove za upravljanje kraških naravnih rezervatov bodo tudi Slovenci imeli možnost slediti njeni dejavnosti ter tako posredno zavarovati svoje koristi. Če se bo ustanova pri sestavi razvojnega načrta za kraške rezervate, katerega mora pripraviti v roku dveh let, po odobritvi izvršilnega zakona, tudi dejansko posvetovala z občinskimi sveti zainteresiranih občin in če bo tudi pokrajinska uprava iz svoje srede imenovala pretežno predstavnike slovenske narodnosti, potem bo nedvomno storjen pomemben korak k zaščiti naravnega okolja, saj je le na ta način moč širiti zavest o potrebi in pomenu varstva okolja.

R.

Katera so sporna vprašanja

V Parizu se nadaljujejo razgovori med posebnim odposlancem predsednika Nixona Kissingerjem in predstavnikom severnovietnamske vlade Le Duc Thojem. Razgovori potekajo v najstrožji tajnosti in doslej ni bilo nobenih izjav. Zdi se, da je ozračje precej hladno, čemur pa se ni čuditi glede na vse, kar se je zgodilo po 13. decembru, ko so se prekinila pogajanja in je ameriški predsednik odredil ponovna bombardiranja Hanoia in drugih mest, kar je trajalo celih dvanajst dni.

Poglejmo sedaj vzroke, zaradi katerih so se decembra prekinila pogajanja v Parizu. Načelni sporazum, ki je bil dosežen lanskega oktobra, je med drugim predvideval, da bo Severni Vietnam osvobodil ameriške ujetnike, ko bodo Amerikanci zapustili ozemlje Južnega Vietnama. Hanojska vlada pa je pozneje zahtevala, naj se Amerikanci tudi obvezajo, da bodo hkrati z ameriški osvobodjeni tudi komunistični politični zaporniki v Južnem Vietnamu, za kar bi poskrbela sajgonska vlada. Poluradni krogi zatrjujejo, da je prav ta zahteva Hanoia povzročila prekinitve razgovorov, ker so jo Amerikanci smatrali za kršitev že sprejete obveznosti.

Zainteresiranci se dalje še ne morejo zediniti o značaju mednarodne komisije za nadzorstvo nad premirjem. ZDA menijo, da bi ta komisija morala razpolagati s popolnoma samostojnim operativnim telesom pet tisoč mož, medtem ko Hanoi predlaga bistveno manjšo skupino, ki naj bi štela le 250 mož in bi operativno ne bila samostojna. Naslednja točka zadeva tristransko komisijo, ki ima nalogo, da pripravi bodoče volitve.

(Nadaljevanje na 3. strani)

SPLOŠNA STAVKA

Sindikalna združenja CGIL, CISL in UIL so za petek, 12. t.m., proglasila štiriurno splošno stavko, s katero hočejo izraziti svoje odločno nasprotovanje sedanji gospodarski in socialni politiki v državi. Sindikati poudarjajo, da je moč premagati sedanjo krizo le s pomočjo gospodarskega načrtovanja, ki naj temelji na reformah, na politiki javnih gospodarskih posegov, na posebnih ukrepih za italijanski Jug in na nadzorstvu nad ključnimi gospodarskimi dejavnostmi.

Ob obnovitvi leve sredine v Trstu

V petek, 12. t.m., bo prva seja novoizvoljenega tržaškega občinskega sveta, ki bo iz svoje srede izvolil župana in 15 odbornikov. Za župana bo potrjen inž. Marcello Spaccini, odbor pa bodo sestavljali predstavniki levosredinskih strank in Slovenske skupnosti.

Tržaško občino bo torej še dalje vodila levosredinska koalicija, kar prav gotovo ni brez globljega političnega pomena, glede na splošno stanje v Italiji, ki ga danes označuje drugačna usmeritev. Krščanska demokracija, socialisti, socialdemokrati, republikanci in Slovenska skupnost pa v Trstu menijo, da je njihovo sodelovanje še dalje potrebno in da še najbolj ustreza dejanskosti tako kočljivega področja, kot sta Trst in njegova okolica. Kakršnakoli druga rešitev bi namreč utegnila hudo načeti pridobitve, ki jih je leva sredina kljub velikim težavam znala doseči, predvsem kar zadeva vzdušje splošnega pomirjenja med tukajšnjima narodnima skupnostima, njunega postopnega in vse večjega sodelovanja, kar je tudi prvi pogoj za nadaljnjo okrepitev gospodarskih, kulturnih in političnih stikov s sosedno Jugoslavijo.

Stranke leve sredine in Slovenska skupnost so odobrile dokument, v katerem so podrobno navedena načela in cilji delovanja

nove občinske uprave. Gre vsekakor za ambiciozen program, ki ne zaobjema samo ukrepov, ki sodijo v strogo občinsko pristojnost, temveč je v njem precejšen poudarek na širokih in drznih pobudah splošnega značaja, kot je na primer preureditev cestnega, železniškega in pristaniškega prometa, kar ne zadeva le področja tržaške občine, ampak tudi ostalo ozemlje dežele Furlanije - Julijske krajine.

V dokumentu je seveda tudi polno prisotna problematika slovenske narodne skupnosti, ki gre od toponomastike, prevajalske službe, zaščite Krasa do specifičnih kulturnih problemov. Lahko trdimo, da predstavlja novi sporazum korak naprej v prizadevanjih za ureditev slovenskih manjšinskih problemov, kolikor pač sodijo v pristojnost občinske uprave. Nič manj važno pa ni dejstvo, da je bila ob tej priložnosti preverjena volja tržaških levosredinskih strank o svojem nadaljnjem angažiranju na pristojnih mestih za rešitev še odprtih vprašanj, ki zanimajo našo narodno skupnost. O dokumentu bomo seveda še pisali, ko bomo prejeli njegovo izvirno in celotno besedilo.

Ob koncu naj posebej poudarimo, da bo sta v tržaški občinski odbor ponovno izvoljena dva Slovenca, in sicer dr. Raffko Dolhar, izvoljen na listi Slovenske skupnosti, in Dušan Hreščak, izvoljen na socialistični listi.

RADIO TRST A

♦ NEDELJA, 14. januarja, ob: 8.05 Slovenski mitivi. 8.30 Kmetijska oddaja. 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojanu. 9.45 Orgelska glasba Césara Francka. 10.15 Poslušali boste, od nedelje do nedelje na našem valu. 11.15 Mladinski oder: »Kralj«. Dramatizirana zgodba (Aleksander Marodič). RO Režija: L. Lombar. 12.00 Nabožna glasba. 12.15 Vera in naš čas. 12.30 Nepozabne melodije. 13.00 Kdo, kdaj, zakaj... 13.30-15.45 Glasba po željah. 15.45 Popoldanski koncert. 16.30 Sport in glasba. 17.30 »Nezakonska hči«. Tragedija v 5 dejanjih (J. W. Goethe - Franc Jeza). RO. Režija: J. Peterlin. 19.15 John in Jerry s hawajsko kitaro. 19.25 Kratka zgodovina ital. popevke. 20.00 Sport. 20.30 Sedem dni v svetu. 20.45 Pratika, prazniki in obletnice, slovenske viže in popevke. 22.00 Nedelja v sportu.

♦ PONEDELJEK, 15. januarja, ob: 7.05 Jutranja glasba. 7.30 Jutranja glasba. 11.40 Radio za šole (za srednje šole): »Velike prestolnice: Beograd«. 12.00 Opoldne z vami, zanimivosti in glasba za poslušavke. 13.30 Glasba po željah. 14.30 Pregled slovenskega tiska v Italiji. 17.00 Za mlade poslušavce, srečanja, razgovori in glasba (Danilo Lovrečič). 18.15 Umetnost, književnost in prireditve. 18.30 Radio za šole (za srednje šole — ponovitev). 18.50 Violinski koncerti. 19.20 Odvetnik za vsakogar. 19.30 Jazzovska glasba. 20.00 Sportna tribuna. 20.35 Slovenski razgledi: Srečanja - Sopranistka Vanda Gerlovič in pianistka Zdenka Lukec izvajata samospeve Antona Lajovica. 22.15 Zabavna glasba.

♦ TOREK, 16. januarja, ob: 7.05 Jutranja glasba. 7.30 Jutranja glasba. 11.35 Pratika, prazniki in obletnice, slovenske viže in popevke. 12.50 Violinist Leo Silvestri in pianist Ronnie Aldrich. 13.30 Glasba po željah. 17.00 Za mlade poslušavce, srečanja, razgovori in glasba. 18.15 Umetnost. 18.30 Komorni koncert. 19.00 Poje Caterina Caselli. 19.10 Vrnitev pod Kras - črtice in novele Stanka Vuka (2): »V tihe jesenske kvatre«. 19.20 Za najmlajše: pravljice, pesmi in glasba. 20.00 Sport. 20.35 A. Scarlatti: Zmagoslavje časti, opera buffa v treh dejanjih.

♦ SREDA, 17. januarja, ob: 7.05 Jutranja glasba. 7.30 Jutranja glasba. 11.40 Radio za šole (za I. stopnjo osnovnih šol): »Zimsko veselje«. 12.00 Opoldne z vami, zanimivosti in glasba za poslušavke. 13.30 Glasba po željah. 17.00 Za mlade poslušavce, srečanja, razgovori in glasba. 18.15 Umetnost. 18.30 Radio za šole (za I. stopnjo osnovnih šol). 18.50 Koncerti v sodelovanju z deželniimi glasbenimi ustanovami. Hornist Niko Pertot, pianistka Silvana Pretner. 19.10 Higijena in zdravje. 19.20 Zbori in folklor. 20.35 Simfonični koncert. 22.05 Zabavna glasba.

♦ CETREK, 18. januarja, ob: 7.05 Jutranja glasba. 7.30 Jutranja glasba. 11.35 Slovenski razgledi: Srečanja - Sopranistka Vanda Gerlovič in pianistka Zdenka Lukec izvajata samospeve Antona Lajovica - 13.30 Glasba po željah. 17.00 Za mlade poslušavce, srečanja, razgovori in glasba (Danilo Lovrečič). 18.15 Umetnost, književnost in prireditve. 18.30 Umetniki in občinstvo (Dušan Pertot). 19.10 Furlanija in Julijska krajina: dve stoletji pozabljenih odnosov (Elio Apih). 19.25 Za najmlajše: Pisani balončki, radijski tehnik (Krasulja Simoniti). 20.00 Sport. 20.35 »Slovenska balada«. Radijska drama (Josip Tavčar). Izvedba: Stalno slovensko gledališče v Trstu. Režija: Majda Skrbinšek.

♦ PETEK, 19. januarja, ob: 7.05 Jutranja glasba. 7.30 Jutranja glasba. 11.40 Radio za šole (za II. stopnjo osnovnih šol): »Poslušajmo in rišimo«. 12.00 Opoldne z vami, zanimivosti in glasba za poslušavke. 13.30 Glasba po željah. 17.00 Za mlade poslušavce, srečanja, razgovori in glasba. 18.15 Umetnost, književnost in prireditve. 18.30 Radio za šole (za II. stopnjo osnovnih šol — ponovitev). 18.50 Sodobni slovenski skladatelji. Matija Tomc: Morje, simfonična slika. 19.00 Pri klavirju Art Tatum. 19.10 Liki iz naše preteklosti: »Mihael Arko« (Rado Bednarik). 19.20 Zbori in folklor. 20.00 Sport. 20.35 Delo in gospodarstvo. 20.50 Vokalno instrumentalni koncert. 22.05 Zabavna glasba.

♦ SOBOTA, 20. januarja, ob: 7.30 Jutranja glasba. 11.35 Poslušajmo spet, izbor iz tedenskih sporedov. 13.30-15.45 Glasba po željah. 15.45 Avtoradio, oddaja za avtomobiliste. 17.00 Za mlade poslušavce, srečanja, razgovori in glasba (Danilo Lovrečič). 18.15 Umetnost. 18.30 Koncertisti naše dežele. Basist Milan Zega, pianistka Neva Merlak - Corradini. Samospevi Emilia Adamiča. 19.10 Pod famnim zvonom župne cerkve na Kontovelju. 19.40 Revija zborovskega petja. Goriški zbori na »Cecilijanki 1972«. 20.00 Sport. 20.35 Teden v Italiji. 20.50 »Knežinja Darinka«. Radijska drama (Lelja Rehar). Izvedba: RO. Režija: J. Peterlin. 21.30 Vaše popevke. 22.30 Zabavna glasba.

Mir je še daleč

Na univerzi v Bonnu bo v letošnjem letu začela delovati katedra, ki se bo ukvarjala z znanstvenim proučevanjem vprašanja miru in meddržavnih sporov. To je sporočil sam predsednik Zvezne republike Nemčije Gustav Heinemann, in sicer na ustanovnem občnem zboru Društva za znanstveno raziskovanje miru in konfliktov pred dvema letoma. Društvo je do sedaj finančno podprlo v znesku tri milijone mark 50 znanstvenih pobud. V to delo ni bilo vključeno samo raziskovanje oboroževa-

nja in vojaške pomoči, ampak tudi preučevanje nastajanja pojma »prijatelj — sovražnik« v določeni družbi ter vzrokov napetosti med industrijskimi državami in tistimi v razvoju. Predsednik Heinemann je hkrati pripomnil, da so vidni sadovi znanstvenega raziskovanja pojava miru še daleč. Noben znanstvenik, niti ekipe strokovnjakov ne morejo od danes do jutri pričarati učinkovitih receptov, ki bi v hipu uničile zlo, imenovano vojno. Novo katedro bodo imenovali po dobitniku Nobelove nagrade Carlu von Ossietzky, ki je umrl leta 1938 za posledicami večletnega življenja v koncentracijskem taborišču.

KRATKE NOVICE

Znani slovenski skladatelj prof. Luka Kramolc, doma iz Sentanela nad Prevaljami, je pred kratkim praznoval 80-letnico rojstva. Prof. Kramolc je znan zlasti po svojih priredbah koroških ljudskih pesmi, ki jih je izdal tudi v več samostojnih zbirkah.

Za novega tajnika centralnega komiteja Zveze komunistov Slovenije je bil izvoljen nekdanji časnikar Franc Setinc, namesto Andreja Marinca, ki je postal predsednik slovenske vlade. Tudi v Sloveniji je po znanem Titovem »pismu« prišlo do nekaterih odstopov na lokalnih ravneh, tako v Piranu, kjer je odstopila predsednica občine Jolanda Kos, v Sežani pa sta odstopila župan Stane Čebolin in občinski tajni Leopold Renner.

Ob nedavnem obisku Črne gore se je jugoslovanski predsednik Tito v enem izmed govorov dotaknil odnosov z Avstrijo in Italijo. Dejal je, da je izven dvoma dokončnost meje med Italijo in Jugoslavijo na področju nekdanjega Svobodnega tržaškega ozemlja. Poudaril je, da se bodo odnosi z Avstrijo izboljšali takrat, ko bo ta začela resno urejati vprašanja slovenske manjšine na Koroškem in Hrvatov na Gradiščanskem.

Izdajatelj: Engelbert Besednjak nasl. ♦ Reg. na sodišču v Trstu dne 20.4.1954, št. 157 ♦ Odgovorni urednik: Drago Legiša ♦ Tiska tiskarna Graphart, Trst - ulica Rossetti 14 - tel. 77-21-51

Mihec in Jakec o mafiji

— Znaš Mihec, uni bot, ke si napovedavau za leto 1973 nisi neč povedau od mafje. Jn meni se zdi, de mafjo be mogli vselih nekej upoštevati, zatu ke le pomeni nekej. Se ti ne zdi?

— Ja, ne rečem, de ne pomeni nekej, ma tudi znam, de je bol zdravo, je ne imenavat. Kej nismo tolkokrat brali, kaku so kašnega kašenbot primli jn pole se je začelo govort, de spada h mafji jn pole kar naenkrat je tisti mož zginu s pržona in nobeden ni znou neč. Al pej se je kašen prsmojen žurnalist denu u glavo, de bo raziskavau, kaku je s to mafjo. Jn magari je tudi kej najdu jn pole denu u časnike. An cajt se je taku zaganjau jn pole an dan ga pej najdejo mrtvega u kašni rebidi.

— Znaš, kej sm brou ni dougo tega? Moreš vedet, de tudi vlada se dela, de se bori pruti mafji. Jn taku so u Rimi — meni se zdi, de je že dolgo tega — de so u Rimi nardili ku an komišjon antimafja. Jn u ta komišjon je prišlo aneh dvajsti prestaunikov. Jn se je izkazalo, de je u tem komišjoni antimafja tudi aden s Palerma, ke je jemu svoj cajt tam dol veliko oblast pr regulacijskih načrtih jn koncesijah za zidanje. Jn de je biu tudi uan vmešan u nekšne škandale jn korupcije jn je biu osumljen, de more delat sez mafjo. U tistimi komišjoni antimafja se je najdu aden, ke je reku, de an tašen človek ne more sedet u komišjoni antimafja jn de narmejn, kar lahko nardi je, de odstopi. Ma ni miga odstopu. Je odstopu tisti, ke je reku, de u komišjoni pruti mafji ne more bet aden od mafje. Jn narlepše je pej tu, de nobeden ne zna, kadu je tistga mafjoža postavu u tisti komišjon. Videš, taku je.

— Sej zatu ti pej pravem, de te reči je bulše pestet pr miri.

— Jemaš vse ražone. Ma jest sm pršu na ano genialno idejo; ano tako idejo de mi bojo po smrti nardili spomenik.

— Ma ni strela? Pej kej ti je padlo u glavo?

— Posluš! Ti znaš, de nam Slovencam ministri u Rimi zmiraj dajejo samo zagotovila, oblube jn taku naprej. Jn de s tem nikoli nikamer ne pridemo, zatu ke nas jemajo za norca. Mafja je pej ana resna reč jn uani svojo besedo držijo. Zdej predlagam jest našem prestaunikam, de namesto hodet zmiram prosjačet ministra, de be se rajše povezali sez mafjo. Z njimi be se pogovorili ku možu z možemi; jem povedali kej bi radi jn uani be povedali kolkko košta. Mi bi jem vse lepu plačali, zatu ke be po drugi poti dobili vse soude nazaj jn še bi kej ostalo. Zatu ke uani so možu. Jn mi be jemeli u kratkem časi rešene probleme od šule, od zaščite Krasa, od jemen jn vse kar češ. Samo mi be se mogli držat pogodbe. Jn mafja be se tudi držala. Sej mafja zmiram ščite svoje ledi. Jn vse be blo rešeno prou hitro.

— Znaš Jakec, de jemaš prou. Zdej be mogli mi postavet ano komisijo vidnih prestaunikov naše manjšine jn jeh poslat na Siciljo. Al pej be blo zadosti jet do Rima jn tam navezat stike sez mafjo. Jn pole bi vidli. Jest mislem, de be ratalo.

— Se zna, de be ratalo. Težava je samo u tem, de se mi Slovenci ne bomo taku lehko zmenli, kadu bo pršu u to komisijo. Ani bojo teli samo politične prestaunike, drugi bojo teli tudi gospodarske al kulturne jn pole bo vprašanje, kolkko aneh, kolkko drugeh... Vidiš, tle je bakelc.

— Tle, tle.

»Koroški kulturni dnevi«

Zadnji teden prejšnjega leta so bili v Celovcu tradicionalni »Koroški kulturni dnevi«, ki jih vsako leto ob sodelovanju strokovnjakov iz Slovenije prirejajo koroški Slovenci. Iz poročil v tisku izhajata predvsem dve značilnosti te vsekakor pomembne pobude: prva je ta, da so glavnino referatov tokrat prevzeli sami domačini, drugič pa, da so kljub predznaku »kulturni« prevladovala predavanja političnega značaja, kar je glede na dosedanjo zgodovino in trenutni položaj na Koroškem popolnoma naravno.

Prvo predavanje je imel dr. Matevž Grilc, ki je dokazal, da so obstajali načrti o izseljevanju koroških Slovencev in priseljevanju Nemcev na njihovo zemljo že v prejšnjem stoletju. Dr. Apovnik je govoril o nedavno sprejetem zakonu o dvojezičnih napisih na južnem Koroškem. Poudaril je, da se koroški Slovenci ne strinjajo s tistim izhodiščem zakona, ki ne predvideva naselejenosti Slovencev po celotni Koroški, marveč jih razbija v jezikovne otoke. Prav tako Slovenci menijo, da oznaka »topografski napis« obsega ne samo cestne table in kaži-pote, marveč vse javne napise, n.p.r. na uradih, železniških postajah ipd. O popisih prebivalstva po drugi svetovni vojni v Avstriji in o nepravilnostih — zlasti glede upoštevanja jezikovne pripadnosti — je govoril A. Malle. Sledilo je poročilo skupine mlajših koroških izobražencev o sociološki raziskavi, ki so jo poleti 1972 napravili v dvojezičnem kraju Slovenji Plajberk in v njej preučevali vplive današnjih gospodarskih in družbenih sprememb na tamkajšnje prebivalstvo, zlasti v narodnostnem pogledu. Drugi dan predavanja je dr. Tone Zorn iz Ljubljane govo-

ril o mednarodnih vidikih koroškega vprašanja od končane druge svetovne vojne do podpisa državne pogodbe leta 1955. Avstrijsko državno pogodbo je razčlenil Lojze Ude, o manjšinski zaščiti in o nujnosti internacionalizacije vprašanja slovenske narodnostne skupnosti v Avstriji pa je govoril predsednik ZSO dr. Franci Zwitter. Reševanje manjšinskih problemov v Jugoslaviji je pojasnil Svetozar Polič, medtem ko je o znanem južnotirolskem »paketu« in o njegovem uresničevanju poročal dipl. iur. Filip Warasch. Zadnji dan predavanja je J. Wakounig analiziral lansko politično jesen v koroškem časopisu, dr. Erik Prunč pa je razglabljal o lažni teoriji tako imenovanih »vindišarjev«. »Koroški kulturni dnevi« so se zaključili z ekskurzijo v starodavno Krko, kjer je udeležencem razkazal znamenito stolnico Janez Höfler iz Ljubljane, mariborski pomožni škof Vekoslav Grmič pa je spregovoril o odnosih celovške škofije do Slovencev v preteklosti in danes. Med drugim je ožigosal nacionalistična stališča gosposvetskega župnika Mucherja in rekel, da je nevzdržno, ker še do danes ni bil premeščen iz tega kraja, tako pomembnega za slovensko zgodovino.

»Koroški kulturni dnevi« v Celovcu so tudi tokrat pokazali, kako pomembno vlogo morejo odigrati domači strokovnjaki v prizadevanjih za doseg narodnostnih pravic, zato so na tej prireditvi ponovno naglasili potrebo po ustanovitvi novostno-raziskovalnega inštituta, ki bi se načrtno ukvarjal z manjšinskimi problemi, hkrati pa bi skrbel za čim tesnejšo povezavo z znanstvenimi ustanovami v matični domovini.

ZIMSKA NADLOGA

Doslej nam je zima s hudim mrazom in snegom še prizanesla. Njena stalna spremljevalka in nadloga, to je influenza, se je pa že začela širiti. Tudi ta nadloga letos še nima svojega pravega imena. Ni ne azijska ne afriška, ne hongkonška. Po nekem bacilu, virusu, ki so ga odkrili v Angliji, jo imenujejo britansko gripo, v Moskvi pa jo poznajo kot »angleški grip«.

Tja so jo zanesli iz Londona, kjer je zadnje tedne decembra pobirala že na stotine bolnikov.

Zdaj pa je od vseh mest v Evropi in Ameriki najbolj prizadeta Moskva. Vsak teden zbolijo za gripo nad 70 tisoč ljudi. Vse bolnišnice so popolnoma natrpane. Za srečo je letošnja gripa lažje narave.

Vendar se je treba v začetku varovati. V Belgiji in na Nizozemskem se morajo dati vsi prebivalci že v tem mesecu cepiti. V Italiji bo menda tudi prišlo do obveznega cepljenja. V šolah so zaznamovali že do 70 odstotkov dijaških izostankov zaradi gripe.

Medtem ko zdravniške oblasti proučajo, da zdaj ta nalezljiva zimska nadloga še ni huda, pa sodijo, da se bo poostrila v februarju in marcu.

Za enkrat je še najboljše zdravilo ob prvih znakih mrzlice postelja in cepljenje

—o—

OSEBNA RAZSTAVA BARE REMEC

Prejšnji mesec je bila v Slovenski hiši v Buenos Airesu osebna razstava znane slikarke Bare Remec, ki jo je priredila Slovenska kulturna akcija. Ob odprtju je o umetnici spregovoril France Papež, arh. Marjan Eiletz pa je pripravil pogovor s slikarko. Razstava je bila ubrana na temo »Argentinski sever in jug« in je obsegala skupno 25 del.

KATERA SO SPORNA VPRAŠANJA

(Nadaljevanje s 1. strani)

Medtem ko angleško besedilo govori o uravnem telesu brez izvršne oblasti, je vietnamski tekst dvoumen in ga je treba zato uskladiti s prejšnjim. Končno gre za glavno vprašanje, in sicer za to, ali naj sporazum o premirju prizna suverenost sajgonske vlade nad celotnim Južnim Vietnamom, za kar se zavzema Van Thieu, ali ne.

Zdi se, da se prve tri točke morejo brez posebnih težav rešiti, medtem ko je zadnja hudo zapletena, ker je tesno povezana z bodočo politično in družbeno ureditvijo Južne Vietnamera.

S TRŽAŠKEGA

IZ DELOVANJA SLOVENSKEGA KULTURNEGA KLUBA

V soboto, 23. decembra 1972, smo imeli na sporedu film znanega režiserja Hitchcocka z naslovom »Kriv sem«. Za uvod je Marjan Jevnikar povedal nekaj besed o avtorju in njegovih stvaritvah. Opozoril nas je na zanimivo novost, ki jo je Hitchcock vpeljal v filmu: angleški humor, ki večkrat spremlja najbolj kritične trenutke dogajanj. Tako smo lahko bolje sledili predvajanju od umora do napehtih preiskav. Mislimo, da je tokrat film v veliki meri zadovoljil gledalce, tako zaradi psihološke dognanosti kot tudi zaradi dobrih igrancev.

Karantanska država in krščanstvo

III.

Med njimi so se mudili tudi že misijonarji, kot npr. sveti Amand v času kralja Sama, dokazati pa se da tudi, da so se dalje časa mudili med Slovenci gotski (arijski) misijonarji, saj vsebuje še dandanašnji slovenski cerkveni jezik na desetine besed iz gotskega cerkvenega jezika, npr. v očenašu: oče (oča), gotško atta (tt-č), volja: got. wilja, na (zemlji), got. ana, ampak got. ak, dalje: dolžnik, got. dulgs (krivda), blažen, got. blaghs, bukve, got. boka, oznaniti, got. uz-anan, kvas, got. hvassabo, množica, got. managei itd. Takih sličnih besed za iste cerkvene pojme je v obeh jezikih na desetine in čudno bi bilo, če bi se bile pojavile spontano, kljub morebitni sorodnosti obeh jezikov. Tudi cirilica svetih Cirila in Metoda se v marsičem sklada z gotško pisavo, v kateri je napisano sveto pismo gotskega škofa Wulfila (približno polovica črk), kar je nov dokaz, da je bilo svetima bratoma znano nekdanje delovanje gotskih misijonarjev pri Slovencih. Seveda pa so bili ti arijanci in pokristjanjeni Slovenci morali pripadati torej arijski veri. Ni izključeno, da so imeli celo pri uporih v letih 765-772 arijanci prste vmes, čeprav jih viri ne omenjajo, toda znano je, da kronisti niso bili natančni, zlasti ne glede drugih narodov, in da so radi označevali za pogansko vse, kar ni bilo rimsko-katoliško, ne da bi se brigali za čisto resnico. Poleg tega je znano, da so bili prej tudi Langobardi arijanci in l. 770 se najbrže še niso vsi odrekli tej ločini na ljubo katolištvu svojih kraljev.

Iz virov je tudi znano, da slovensko-bavarsko

zaveznitvo ni bilo sklenjeno šele l. 745 v boju proti Obrom, ampak že leta prej in tako so se že l. 443 slovensko-karantanske čete bojevale skupno z bavarskimi in saškimi proti Frankom, ko se je bavarski vojvoda Odilon uprl frankovski nadoblasti. Toda bavarsko-saško-slovensko vojsko sta premagala frankovska kraljeva namestnika Karlman in Pipin ob reki Lechu, največ zaradi malomarnosti vojvode Odilona, ki se je dal presenetiti. Tako so tudi tu imeli Slovenci priložnost spoznati krščanstvo.

Bavarci so torej izpolnili le svojo zavezniško dolžnost, ko so prišli dve leti pozneje Karantancem na pomoč v boju proti Obrom. Seveda pa so bili takrat spet — in še pod strožjo — frankovsko nadoblastjo in so zato morali pripraviti tudi Slovence do tega, da so jo priznali, drugače bi jim Franki gotovo ne bili pustili, da gredo na pomoč.

Drugi problem je ime Valtunk, ki vzbuja dvome, če ne gre samo za enega izmed takratnih slovenskih nazivov za vladanja. Valtunk namreč nedvomno izhaja iz besede vladati (valdati) in možno spominja tudi na ime drugega karantanskega kneza iz prve polovice 7. stoletja Valuka (Wallucus). Treba je zamenjati samo v t enega izmed obeh l v imenu Vallucus, pa dobimo skoro identično besedo.

Tudi ustna tradicija, ki je znala navesti celo ime enega izmed voditeljev upora (Droh), morda ni bila le izmišljotina poznejših časov, kar bi dokazovalo ravno to ime, ki pomeni hudobneža (drogi) ali podobno. Teško, da bi si bil kdo tako »posrečeno« ime kar izmislil.

(se nadaljuje)

Prejeli smo:

SLOVENSKI OTROŠKI VRTCI

Na ozemlju tržaške pokrajine obiskuje slovenske otroške vrtce približno 800 otrok. Ustanove, ki upravljajo te otroške vrtce, so sledeče občine: Trst, Devin-Nabrežina in Zgonik ter ONAIRC (Opera Nazionale Assistenza Infanzia Regioni Confine). Rad bi opozoril javnost na dejstvo, da ONAIRC upravlja poleg slovenskih tudi italijanske otroške vrtce.

S 1. januarjem 1972 je postal veljaven zakon št. 565 z dne 19.7.1971, ki preureja ustanovo ONAIRC. Najvažnejši členi tega zakona so z vidika naše etnične skupnosti nedvomno členi št. 5, 6, in 8.

Člen 5 govori o organih ustanove, ki so:

- Glavni svet v Rimu;
- Občinski sveti v vsaki občini, kjer deluje ustanova;
- Predsednik;
- Računski dvor.

Člen 6 govori o sestavi glavnega sveta (16 članov) in določa, da morata biti po en predstavnik nemške etnične skupnosti (predlaga ga avtonomna pokrajina Bocca) ter po en predstavnik slovenske etnične skupnosti (predlaga ga avtonomna dežela Furlanija - Julijska krajina).

Člen 8 govori o sestavi občinskih svetov in predvideva 7 članov. Tri imenuje občinska uprava (eden mora predstavljati manjšino!), dva imenuje osebje ustanove iz svoje srede, dva pa izvolijo sami starši.

Na žalost je ta člen zelo pomanjkljiv, ker ne zagotavlja prisotnosti tako nemške, kot slovenske etnične skupnosti v teh občinskih svetih, čeprav ustanove delujejo samo v obmejnih področjih in torej v etnično mešanih krajih.

Na področju tržaške občine obiskuje slovenske sekcije ustanove ONAIRC približno 300 otrok. Vsaka sekcija je že izvolila po dva »velika volilca« in ti so si zadali nalogo, da si sami priborimo to, česar omenjeni zakon ni določil.

Dne 16. t.m. bo že druga skupna seja vseh teh »velikih volilcev« predstavnikov staršev na ozemlju tržaške občine (italijanskih in slovenskih) in na tej seji bo kot glavna točka določitev pravice, da se izvolita po en predstavnik italijanskih staršev in po en predstavnik slovenskih staršev.

Zato opozarjamo vse tiste osebe, ki so bile izvoljene kot »veliki volilci« v slovenskih sekcijah otroških vrtcev, da se te odločilne seje za gotovo udeležijo, ker si bomo samo z enotnim nastopom lahko priborili pravično zastopstvo v nove občinske svete ustanove ONAIRC.

Poudarjam, da gre za nekaj povsem novega in, lahko bi rekel, da je to prava mala šolska reforma, kar se tiče otroških vrtcev, ker se vabijo k sodelovanju predstavniki občine, učnega osebja in staršev. Zato je zelo važno, kako se te novice že od samega začetka pričnejo izvajati.

slovenski oče

TUDI SLOVENSKI ŠOLNIKI BODO STAVKALI

Odbor Sindikata slovenske šole v Trstu je na redni seji dne 9. januarja sklenil, da se v petek, 12. t.m., pridruži splošni vsedravnici stavki, ki so jo proglasili vsedravnici sindikati CGIL, CISL in UIL.

PREDAVANJE O KRAŠKI ARHITEKTURI V SKK

V soboto, 13. t.m., bo v Slovenskem kulturnem klubu v Trstu, ulica Donizetti 3, akademik Andrej Petkovec pokazal diapozitive in govoril o kraški arhitekturi. Začetek ob 19. uri. Vabljeni vsi!

Obsodili so nadaljevanje vojne

Devinsko-nabrežinski občinski svet se je sestel v terek, 9. t.m. na izredni seji in v zvezi s tragičnimi dogodki v Vietnamu soglasno sprejel naslednjo resolucijo, ki jo je predlagal župan Legiša:

»Občinski svet občine Devin - Nabrežina, zbran na izredni seji dne 9. januarja 1973, je ocenil položaj v Vietnamu, kjer dolgotrajna in kruta vojna že dolgo duši mir in mori prebivalstvo, kar vznemirja ves svet.

Občinski svet izraža globoko razočaranje zaradi nadaljevanja sovražnosti, ki so jih zadnja huda in neupravičena bombardiranja kruto zaostri, kar je ves omikani svet odločno obsodil. Z zaupanjem jemlje na znanje nadaljevanje razgovorov med vladami zainteresiranih držav, da bi končno našle izhod iz nečloveške vojne. Hkrati občinski svet odločno poudarja pravico vsakega naroda, da svobodno, demokratično in brez tujega vmešavanja določa lastno usodo.

Upošteva, da se ob vietnamski tragediji morajo resno zamisliti vsi ljudje dobre volje, in v prepričanju, da tolmači čustva vsega prebivalstva v občini, občinski svet soglasno obsoja nadaljevanje vojne in nasilja,

poziva vlado italijanske republike, naj se vzema za takojšnje prenehanje sovražnosti, in zahteva, naj Italija vzpostavi diplomatske odnose z Vietnamsko demokratično republiko. Na koncu je svet počastil žrtve te vojne z enominutnim molkom.

PROSLAVITEV 20. OBLETNICE SMRTI FRANA VENTURINIJA

V nedeljo popoldne so prosvetna društva z Brega in Slovenska prosvetna zveza v Kulturnem domu v Trstu priredile skupno proslavo ob 20. obletnici smrti skladatelja in prvotne Frana Venturinija. O njegovem življenju in delu je govoril Miro Presl, nato pa je sledil nastop pevskih zborov, ki so izvajali Venturinijeve pesmi. Vmes je narečna pesnica Marija Mijot od Sv. Ivana recitirala svojo pesem, posvečeno pokojnemu skladatelju. Loredana Gez pa je prebrala spomine Marije Mijot na Venturinija. Na proslavi so sodelovali pevski zbori »Fran Venturini« od Domja, »France Prešeren« iz Boljunca, »Valentin Vodnik« iz Doline in »Slovenec« iz Boršta.

Spominske slovesnosti ob 20. obletnici smrti Frana Venturinija so se udeležili tudi njegovi sinovi in drugi sorodniki, poleg seveda Brežanov in domačinov od Sv. Ivana, kjer je skladatelj po drugi svetovni vojni vodil zelo številni pevski zbor prosvetnega društva »Slavko Škamperle«.

ZA MIR V VIETNAMU

Novi odbor SKK je ob ponovnih ameriških bombardiranjih izdal sledečo izjavo:

V teh predbožičnih dneh smo pričali divji zaostitvi vojaških akcij v Vietnamu. Namesto mirovniških pogajanj, ki jim je ves svet z upanjem sledil, je znova nastopila groba vojaška sila, ki terja težke človeške in materialne žrtve.

Člani Slovenskega kulturnega kluba se pridružujejo protestu ostale mladine po svetu in zahtevajo hitro in pravično rešitev vietnamskega vprašanja. Verjeti hočemo, da je mir mogoč.

Odbor SKK

24. decembra je bil v Mariboru občini zbor Društva prijateljev zamejskih Slovencev, ki je po dveh letih tako obnovilo svoje delovanje. Med drugimi se ga je udeležil tudi general Jaka Avšič. Naslednji dan je društvo priredilo izlet na Koroško, kjer so se udeleženci seznanili z življenjem naših rojakov.

BOŽIČNI KONCERT

V cerkvi Novega sv. Antona v Trstu je bil v nedeljo, 7. t.m. popoldne tradicionalni koncert božičnih pesmi, ki ga vsako leto prireja Zveza cerkvenih pevskih zborov. Prireditelj se je začela z uvodno mislijo o pomenu glasbe v splošnem duhovnem življenju, o čemer je spregovoril Lojze Rozman. Nato je stopil pred oltar zbor Zveze cerkvenih pevskih zborov, ki je pod vodstvom Zorka Hareja odpel 10 skladb. Prvi del sporeda je obsegal umetne božične pesmi avtorjev Premrla, Tomca, Jobsta in Vidmarja, v drugem delu pa smo slišali več ljudskih božičnih pesmi, kot so jih priredili domači primorski skladatelji Vinko Vodopivec, Ivan Grbec, Ubaldo Vrabc in Pavle Merku. Pevski zbor

je v prvem delu spremljal na električne orgle Tullio Zaghet, v drugem delu pa so pevci nastopili »a capella«. Posebej naj omemo sodelovanje solistov tenorista Bruna Kralja in baritonista Alberta Miklavca. Poslušalci so povsem napolnili cerkev, kar dokazuje, da so taki koncerti zelo priljubljeni med našimi ljudmi. Kot smo zvedeli, bo zbor ZCPZ prihodnjo nedeljo z istim programom gostoval v cerkvi sv. Petra v Ljubljani (z začetkom ob 16. uri).

Tudi v Zgoniku so letos pripravili koncert božičnih pesmi, na katerem so nastopili domači pevski zbor, cerkveni zbor iz Sv. Križa in »Fantje izpod Grmade«.

Občinska seja v Gorici

Goriški občinski svet se bo zbral v kratkem k prvi letošnji seji. Na sporedu ima vrsto upravnih vprašanj, med temi tudi ureditev cestnega omrežja v mestu in neposredni okolici.

Vedno delovni odbornik Moise je predložil, naj se objavijo načrti in nasveti za vpeljavo slušnih in vizualnih sredstev v šolah. Razpravljali bodo tudi o prepovedi metanja letakov po ulicah. S tem v zvezi je vprašanje čistoče po mestnih ulicah. Sklenili so, da bodo smetarji pobirali posode za odpadke in smeti ob določenih urah, in sicer od sedmih zjutraj do pol enih popoldne. V teh urah morajo stanovalci izpostaviti na določena mesta posode z odpadki. Z urejeno smetarsko službo se bo mesto nekoliko bolj očistilo.

ZELENI KRIŽ

Goriški Zeleni križ, ustanova za prvo pomoč, je lani obhajal petdesetletnico svojega dobrodelnega obstoja.

Svojo izredno socialno delavnost je Zeleni križ pokazal zlasti v minulem letu. Za prvo pomoč v nesrečah so ga klicali v 551 primerih. Skoraj v štiridesetih slučajih je Zeleni križ poskrbel za prevoze bolnikov. S svojimi bolniškimi in rešilnimi vozovi je prevozil nad sto tisoč kilometrov. V svojih ambulanzah je nudil lažjo pomoč v skoraj devet tisoč slučajih.

Zato tudi uživa ta ustanova dober sloves med goriškim ljudstvom.

Z onstran meje

BOŽIČNI KONCERT NA MIRENSKEM GRADU

V nedeljo, 7. t.m., je na Mirenskem Gradu pri Gorici že drugič gostoval akademski pevski zbor »Sveta Cecilija« iz Ljubljane, ki je ob tej priložnosti izvedel koncert božičnih pesmi. Zbor sestavljajo, kot je znano, v glavnem študentje, vodi ga mladi dirigent Tomaž Tozon, pred kratkim pa je posnel svojo prvo ploščo, kar je gotovo zaslužena nagrada za trdo delo in sodelovanje pri bogoslužju za študente vsako nedeljo v Ljubljani.

Številni poslušavci — nekateri tudi z druge strani meje — so skoraj v celoti napolnili prostorno cerkev na Gradu in od začetka do konca pozorno sledili dovršenemu izvajanju božičnih skladb. Studentovski pevski zbor je ponovno dokazal, da je moč z resnim in stalnim delom, čeprav na ljubiteljski osnovi, doseči lepe uspehe. Posebno pohvalo zasluži dirigent, ki je očitno že uspel prebroditi začetne pevsko-tehnične težave ter zna izvesti iz dokaj zlitega pevskega telesa pristno in doživeto muziciranje. Mnogo poslušalcev je še posebej zanimala izvedba tistih pesmi, ki so jih že bili slišali na gramofonski plošči tega zbora, kot je na primer posrečena skladba primorskega rojaka Mirka Rennerja »Božična noč«.

Ob koncu so bili pevci iz Ljubljane nagrajeni s toplim aplavzom, v znak priznanja in hkrati z željo vseh, da bi se še kdaj srečali na tem kraju, ki se je pokazal kot zelo prijemljivo okolje za prirejanje take vrste koncertov.

Dodati pa moramo, da so še marsikatero mestne ulice, na primer v severnem delu, tako nesnažne kot v kaki sejmarski vasi. Oglejte si dolgo ulico pod uršulinskim zidom, gospodje občinski možje!

BOŽIČNICA V GORICI

V soboto, 6. t.m., je bila v cerkvi sv. Ignacija na Travniku v Gorici tradicionalna božičnica, pri kateri sta sodelovala mešani zbor »Lojze Bratuž« in moški zbor »Mirko Filej« iz Gorice. V prvem delu sporeda je pel moški zbor pod vodstvom Zdravka Klanjščka, v drugem delu pa mešani zbor, ki ga je vodil Stanko Jerocijo, na orgle pa ga je spremljala Lojzka Bratuž. Med božičnimi pesmimi so bile v precejšnji meri zastopane tudi skladbe domačih primorskih avtorjev, tako Vrabca, Hareja, Vodopivca in Brede Ščekove, od ostalih bi omenili zlasti odlične priredbe Alojza Mava in Franca Kimovca. Program letošnje božičnice v Gorici je bil sicer zelo zanimiv in kvaliteten, vendar so nekateri poslušalci izrazili mnenje, da bi bilo prav, če bi vanj uvrstili nekoliko več bolj znanih slovenskih božičnih pesmi, torej tistih, ki spadajo v železni repertoar naših zborov, saj bi ob dobri izvedbi, čeprav že tolikokrat prepete, gotovo ugajale prisotnim.

Pevska zbora »Mirko Filej« in »Lojze Bratuž« sta se naslednji dan podala v Žabnice v Kanalsko dolino, kjer sta ponovila sobotni nastop, o čemer posebej poročamo na drugem mestu.

Štandrež

NAŠ ZAČETEK

Novo leto smo začeli z velikimi upanji, da bo prineslo kaj dosti boljšega kot dvainšeddeseto, ki je minulo. Pa smo skoraj začeli s pogrebom. Prejšnjo sredo smo spremili k zadnjemu počitku zidarskega mojstra Antona Rusjana od Pilošč. Po rodu je bil iz Renč, postal pa je pravi Štandrežec. Njegova hči Dragica je poročena v gostilni pri Turijejih.

Vsi znanci in prijatelji želijo pokojniku mir in pokoj, družini pa tolažbo.

Včeraj smo pa pokopali Zalko Lutmanovo, ki je umrla v goriški bolnišnici. Učakala

je visoko starost nad osemdeset let. Doživela pa je tudi precej trpkih dni, ko je pred leti umrl njen mož Pepč Furlanov, pozneje njen sin letalski častnik Rajko, pa spet pri prometni nesreči hčerka Cirila.

Naj bo poplačana na drugem svetu!

Pa zapišimo nekaj bolj zadovoljivega za začetek leta. Ni veliko, pa nekaj le je. Od ponedeljka dalje bo vozil šolski avtobus naše otroke in dijake v mestne šole in na gimnazijo v ul. Randaccio. Prošnje v zvezi s temi voznjami je treba nasloviti na urad za šolstvo pri goriški občini.

ŠAHOVSKA SREČANJA

Šahisti z obeh strani obmejnega pasu si že več nedelj izmenjujejo strokovna srečanja na igralskih turnirjih.

V nedeljo je sodelovalo na šahovskem srečanju osemdeset šahistov iz devetih mest obmejnega pasu in Slovenije.

Tekme so se odvijale v mali dvorani Telednevnega društva v ul. Rismondo v Gorici.

MOST ČEZ SOČO

Prehod preko soške struge je do sedaj mogoč le čez most pri Pevmi in na južnem koncu pri Rojcah. Pevmskemu in ločniškemu lahko prištevamo še tisto slavno podgorsko »pašarelo«, ki jo pred vsakimi volitvami malo »pogleštajo«.

V načrtu pa je nov most čez Sočo, ki bo končan morda že letos. Zgrajen bo pri Gradiški in bo nadomestil sedanji ozki in za promet neprikladni mostiček. Stroški za nov most bodo znašali 600 milijonov lir. Polovica te vsote je že nakazana.

AMATERSKA DRAMSKA SKUPINA GORICA

Claude - André Puget

prevod: Ciril Kosmač

SREČNI DNEVI

komedija v treh dejanjih

Režija: Aleksij Pregarc

Katoliški dom - Gorica, 14. januarja 1973 ob 17. uri.

Gostovanje v Kanalski dolini

Prejšnjo nedeljo, 7. januarja, sta pevka zbora »Lojze Bratuž« in »Mirko Filej« iz Gorice obiskala naše rojake v Kanalski dolini.

Menimo, da je bil ta obisk pri naših bratih prav posrečen in vzpodbuden. Prepričani smo, da mu bodo sledili še drugi obiski.

Ta lepi košček naše domačije, ko se njegove snežene gore kopljejo v mavričnih sončnih barvah, ostane za vedno v spominu, tudi če ga je kdo le bežno obiskal.

Lepo je bilo in domače smo se počutili pri maši v Ukvah. Pri koncertu v cerkvi v Žabnicah je poleg omenjenih zborov nastopil tudi domači pevski zbor. Marsikateri poslušavci so bili ganjeni ob sladki domači božični pesmi.

Božično razpoloženje se je še poživilo popoldne v domači gostilni, ko je moški zbor

»Mirko Filej« urezal še nekaj krepkih domačih pesmi. Poslušalci in pevci so bili na koncu vsi istega mnenja, da je treba še kaj takih pevskih obiskov, kot je bil ta, da se bomo v naši lepi pesmi in krepki besedi čutili vsi eno od Višarij do Svete gore.

RODITELJSKI SESTANEK

Ravnateljstvo gimnazije - liceja in učiteljsča v Gorici sporoča, da bo v nedeljo, 14. januarja, ob 10. uri roditeljski sestanek za oba zavoda v risalnici učiteljsča ul. Croce 3.

Starši ali njihovi namestniki so vljudno vabljeni, da se sestanka udeležijo.

Na enak sestanek sklicuje starše in njihove namestnike tudi ravnateljstvo slovenske nočne srednje šole v ulici Randaccio, v petek ob 18. uri.

IZ KULTURNEGA ŽIVLJENJA

Marko Kravos: »Trikotno jadro«

Pred kratkim se je pojavila v izložbenem oknu Tržaške knjigarne knjižica s sinjim ovitkom in trikotnim belim jadrom, preko vsega pa leteči galebi in napisa: »Trikotno jadro« in »Marko Kravos«. To je nova Kravosova pesniška zbirka, ki sta jo skupaj izdali založba Lipa v Kopru in Založništvo tržaškega tiska. Lepa zunanja oprema je delo Bronislava Fajona.

Zbirka, ki obsega nekaj nad 40 pesmi, je razdeljena v cikluse »Trikotno jadro«, »Pesmi o Kuwaji«, »Pričakovanje iz Teskuka« in »Stare pesmi«. V ciklusu »Trikotno jadro« je zbral Kravos pesmi, ki mu jih je navdihnila domača tržaška in kraška, ali sploh slovenska pokrajina. Njegova ljubezen do te pokrajine je trpka in nekoliko ironična, čeprav čutimo, da jo ima rad. Toda to morda ni prava beseda: lahko bi rekli, da se čuti povezan z njo, del nje, tudi del njene pošastnosti, kot je izražena v stihih »Mestne romance«:

V baru dim
in nemirna pijača;
morda se včasih kaj zgame.

Skozi tovarniški dim
silhueta boga,
ki v podobi pepela
se useda na klopce

IZŠLA JE NOVA ŠTEVILKA »LITERARNIH VAJ«

Prejšnji teden je izšla 2. številka XXIV. letnika revije »Literarne vaje«, ki jo ureja prof. Martin Jevnikar. V njej prevladujejo prispevki literarne narave, ki se pričenjajo s črtico Eveline Jeza »Gospa Francka«. L. G. s klasičnega liceja piše o glasbenem življenju v Trstu in o zanimanju zanj med slovensko mladino, Neva Regent pa je napisala odkritosrčen sestavek z naslovom »Sem, kakršna pač sem«. Z etnografskega stališča je zanimiv članek Ester Sferco »Naš kruh«, ki govori o pridelovanju pšenice in moke v nekdanjih časih. O fotografiji pišeta Diego Marega in Barbara Rosner in bi ob tej priložnosti pripomnili, da bi si želeli še več podobnih prispevkov v »Literarnih vajah«. Barbara Rosner je prispevala tudi krajši pogovor z gledališkim igralcem Radom Nakrstom iz Trsta. V običajni rubriki »Kulturne novice« poroča prof. Martin Jevnikar o novih knjigah, ki so izšle na Koroškem oziroma so jih napisali koroški avtorji. Linorez za prvo stran ovitka »Literarnih vaj« je izrezal Robert Smotlak iz Doline. Revija je na prodaj tudi v Tržaški knjigarni v ulici sv. Frančiška v Trstu.

NOVE REVIE NA KNJIŽNEM TRGU

Izšla je nova, 35.-36. številka revije »Srečanja«, ki izhaja v Novi Gorici in je označena še z letnikom 1972. Več o njej bomo poročali v eni izmed prihodnjih števil. Naj opozorimo, da so »Srečanja« naprodaj v Tržaški knjigarni.

V isti knjigarni lahko kupite tudi novo številko revije »Prostor in čas«, ki izhaja v Ljubljani.

STALNO SLOVENSKO GLEDALIŠČE V TRSTU

Kulturni dom

JANKO IN METKA

otroška spevoigra v treh dejanjih

V torek, 16. t.m. ob 15.30.

Filibert Benedetič

PRAVILA IGRE

Drama upanja ali kakor se to vzame

V torek, 16. t.m. ob 20.30.

zmračnega dne
ali razsvetljene noči.
Navpično obzorje stolpnic,
bele paralele cest
brez ene same kravice,
brez ene same rožice,
brez ene same mehke travice.

Vse te in druge njegove pesmi imajo neko družbeno kritično ost, preveva jih občutek nezadovoljnosti in nezadoščenosti s svetom, kakršen je. Posebno značilna je v tem pogledu pesem »Izjava«, ki se končuje z verzi:

Jaz, Marko Kravos,
star 26 let in 7 mesecev,
sem dobil v dar lepo kravato
in se dobro počutim
na duši in na telesu.
Sem član in podpornik
zahodne civilizacije
in izjavljam,
da sem nekam nemiren.
Rad bi se odselil.

Hoče reči, da bi se rad izselil iz te civilizacije, ki mu vzbujata nemir ali slabo vest. Toda žal ne pove, kam bi se rad odselil. Kje je taka civilizacija, ki bi zadostila njegovemu hotenju? Bojimo se, da je ni nikjer. Kravosova ironija in družbena kritika sta obrnjeni še vse preveč navzven, hkrati pa sta bolj malo bojeviti. Kravos opazuje in sodi, mnogokaj se mu gnusi, a ne čuti nagiba, da bi se odločno spopadel s tistim, kar je narobe. Rad bi se le odselil. Mislimo, da je to prehodni štadij, ostanek nekega mladostnega svetobolja v njem, ki ga bo v nadaljnjem razvoju premagal in spoznal, da obstajajo boljši svet, boljše družbe samo v naši notranji viziji in da mora začeti vsakdo uredničevati ta boljši svet pri sebi samemu in v svojem okolju. Kravosove pesmi pa so angažirane, so prežete s sodobnostjo, in to je znak, da rešitve le ne vidi samo v umiku, v odselitvi, ampak da čuti izziv stvarnosti, ki ga obdaja.

Z zanimanjem prebiramo tudi lepe pesmi ciklusa »Stare pesmi«, polne neke tajinstvene poezije, medtem ko nas pustita ciklusa »Pesmi o Kuwaji« in »Pričakovanje iz Teskuka« zaradi svoje abstraktnosti in literarno-etnografske eksotičnosti nekoliko mlačne. Kravosove pesmi odlikuje skrben, izbran jezik, kar nam jih napravi takoj simpatične in nam vzbudi vtis redke kvalitete. Ta vtis je še močnejši, ko preberemo zbirko do konca. Odložimo jo z mislijo: »Kravos je pesnik«.

Umrl je Jakob Soklič

Dne 23. decembra prejšnjega leta so v Slovenjem Gradcu pokopali tamkašnjega dolgoletnega župnika in znanega slovenskega kulturnega delavca Jakoba Sokliča. Pokojnik je bil doma na Bledu, kjer se je rodil leta 1893, vendar je dobro znan tudi na Primorskem, saj je v letih po prvi svetovni vojni več let služboval v tržaški škofiji kot kaplan, tako v Trstu, Hrušici pri Podgradu, Podgorju, Skednju in v Klancu v Istri. Tu je bila hkrati tudi njegova zadnja služba v tedanji fašistični Italiji, odkoder so ga zaradi narodne zavednosti in ljubezni do slovenskega ljudstva izgnali v Jugoslavijo. Njegovo priljubljenost med zatiranimi primorskimi ljudmi dokazuje dejstvo, da so mu marca leta 1928 domačini v Klancu, ki jih je moral proti svoji volji zapustiti, kljub predhodnim ukrepom policijskih oblasti pripravili ganljivo slovo in ga še ob avtomobilu spremeljati prav do zadnjih vaških hiš.

Jakob Soklič je s Primorskega odšel na Štajersko in postal župnik v St. Vidu pri Ptujju. Tudi v tem kraju je med preprostimi ljudstvom, ki so ga v gospodarskem in narodnostnem pogledu ogrožali nemški meščani iz Ptuja, budil narodno zavest in dvigal kulturno raven. Po njegovi zaslugi in prizadevanju so v tem kraju zgradili prosvetni dom. Vso to dejavnost so seveda skrbno beležili nemški kulturbundovci, zato so ga v času nemške okupacije izgnali na Hrvaško, od tam se je leta 1944 zatekel v Stično in se leta 1945 končno vrnil domov.

Ko je leta 1933 pok. Jakob Soklič bil imenovan za župnika v Slovenjem Gradcu, se je začel intenzivneje zanimati za umetnostno zgodovino in načrtno zbirati predmete kot osnovo za privatni muzej, ki je pozneje dobil ime kar po njem — Sokličev muzej. Zapustil ga je slovenjegraški župniji. Javnost je opozoril na umetnostno bogastvo tega koroškega mesteca, zato ga bodo slovenski umetnostni zgodovinarji, s katerimi je mnogo sodeloval na strokovnem področju, ohranili v najlepši luči.

Njegova osebnost, ki jo je odlikovala globoka predanost slovenskemu narodu in vsemu lepemu, bodo Slovenci, zlasti pa še Primorci, za katere se je toliko žrtvoval, ohranili v trajnem spominu!

STALNO SLOVENSKO GLEDALIŠČE V TRSTU

Kulturni dom

GOSTOVANJE S N G IZ MARIBORA

Roger Vitrac

VIKTOR ALI OTROCI NA OBLASTI

v petek, 12. t.m. ob 21. uri - abonma red A - premierski

v soboto, 13. t.m. ob 20.30 - abonma red B - prva sobota po premieri

v nedeljo, 14. t.m. ob 16. uri - abonma red C - prva nedelja po premieri in red F - okoliški

Gostovanje SNG iz Maribora

Te dni gostuje pri nas Drama Slovenskega narodnega gledališča iz Maribora z Vitracovo komedijo »Viktor ali otroci na oblasti«. Predstava spada v okvir letošnjega programa za abonente. Mariborsko gledališče ima na sporedu šest predstav v Trstu in eno v Gorici. Predstava je programirana z upoštevanjem fiksnih dnevov za abonente. Premierska predstava v Trstu bo v petek 12. t.m., premierska predstava v Gorici pa v četrtek 11. t.m. Ostale predstave pa so tako programirane:

v petek 12. t.m. ob 16. uri - abonma red I in J;

v soboto 13. t.m. ob 20.30 - abonma red B;

v nedeljo 14. t.m. ob 16. uri - abonma red C in F.

Komedija »Viktor ali otroci na oblasti«, ki ji nekateri upravičeno pravijo farsa, zelo brezobzirno, duhovito in gledališko bistro neti »gledališki požar resnice«, kakor pravi v gledališkem listu

dramaturg predstave Bruno Hartman, Gre za deteljenega otroka, ki v enem dnevu dozori, spozna zlagani svet odraslih, z njimi neusmiljeno obračuna in umre. Na koncu sklene to hudobno komedijo služkinja s točno ugotovitvijo: »Saj to je prava drama«.

Vitrac, ki je najprej pripadal francoskemu nadrealizmu (umrl je l. 1952), je napisal več iger, toda očitno bo ostal v gledališki zgodovini predvsem kot avtor farse »Viktor ali otroci na oblasti«.

Igro je režiral znani režiser Dino Radojevič, ki se nam je pred kratkim že predstavil z režijo »Kraljeva« v uprizoritvi zagrebškega gledališča »Gavela«. V glavnih vlogah nastopajo Anica Sivčeva, Milena Muhičeva, Minu Kjudrova, Peter Trnovček in Janez Klasinc.

Stalno slovensko gledališče

Sodobno kmetijstvo

Zimska opravila

Zimzeleno grmičevje potrebuje vodo

Zima nam doslej ni povzročala prevelikih nevšečnosti. Tudi če bi nastopil hujši mraz, ne bi to bilo hudo za rastline, ker so se nanj v dosedanem zimskem razdobju privadile. Vendar nismo docela rešeni vseh skrbi: v dolgo suhem vremenu so rastline zgubile skoraj ali popolnoma vso vlago, čeprav so imele vzhodje prekrito z listjem, mahom in podobnim. Posebno rastline s kratkimi in šibkimi koreninicami, ki so bile kasno sajene, so v nevarnosti, da se posuše. To velja tako za iglavce kot za listavce. Največ skrbi je treba posvetiti zimzelenim rastlinam, katere moramo v obdobjih, ko zemlja ni zmrznjena, in ko lahko pije, dobro zaliti. Vode si želijo elasti smreke, tise, na splošno pa vse zimzelene rastline, pri katerih se dihanje in s tem oddajanje vode, nadaljuje. Sončni žarki povrh segrevajo liste, v katerih začno krožiti močnejše sokovi. V primeru, da ne pride do kroženja sokov tudi s koreniniskim delom, bodisi ker je zemlja zmrznjena, bodisi pa ker je rastlina v dolgem suhem obdobju porabila vso vlago, se začno sušiti listi, ki končno odpadejo.

Rane na sadnem drevju

Zimska pozeba lahko povzroči odstopanje lubja od debla. Lub se posuši ter odpade z debla in te rane so nevarne. Odmrlo lubje moramo izrezati z ostrim nožem, svežo rano pa na robovih premazemo s cepilnim voskom. Ves ostali del suhega lesa prepleškamo z belo oljnato barvo, ki bo ščitila les pred trohnenjem. Manjše rane, ki jih povzročajo živina, zajci ali obdrnjenje s kakim orodjem, skrbno obrežemo do zdravega lubja in nato premazemo z blatom, ki smo ga pripravili iz enega dela ilovice in enega dela kravjaka. Premazano rano obvežemo z vrečevino ali s krpo. Prav dober je tudi cepilni vosek, ki je znano sredstvo za celjenje drevesnih ran.

Sušenje mesa in salam

Ker je čas kolin, ni odveč, če se nekoliko pomudimo pri vprašanju konzerviranja mesa in mesnih izdelkov. Načinov konzerviranja je več, za predelovanje večjih kosov svinjskega mesa je še vedno najbolj primeren razsoljevanje in prekajevanje ter sušenje mesa. (O potrebi prekajevanja mesa pa gre do mnenja zelo narazen.)

Razsoljevanje ni zastarel način konzerviranja svinjskega mesa, saj ga uporabljajo tudi v mesno predelovalnih obratih, slej ko prej pa je najprimernejši način za domačo pripravo prašičjega mesa. Če želimo imeti vedno enako kakovost mesa, moramo meso po možnosti pripravljati vedno na enak način in tudi pod enakimi pogoji. Največje težave predstavljata v domačih razmerah sušenje, ki je v mnogočem odvisno od vremena, in prostor za sušenje, ki ni vedno najprimernejši.

Meso moramo pred razsoljevanjem povsem ohladiti, kar traja najmanj 24 ur. Pred razsoljevanjem meso stehamo in vzamemo za 50 kg mesa 2,5 kg soli, 2 dkg solitra in 10 dkg sladkorja. Iz teh količin naredimo mešanico in polovico prekuhamo v vodi (1 uro). Za pol kilograma soli vzamemo 3 do 4 litre

vode. Z ostalo polovico pa dobro natremo vsak kos posebej. Nato pripravimo še dve žlici grobo stolčnega popra, nekaj zdrobljenih česnovih strokov, brinjevih jagod in lovorovih listov. Ko smo kose natrli, jih tesno zložimo v kad (večje damo vedno na dno), vmes potresemo omenjene začimbe, nakar jih zalijemo s pripravljeno raztopino razsola, tako da so vsi pokriti. Nato meso dobro obtežimo in ga postavimo v temen, primerno hladen (+4 stopinje C do +6 stopinj C) in zračen prostor. Meso enkrat ali dvakrat preložimo. V razsolu ga pustimo tri do pet tednov, kar je odvisno od velikosti kosov. Po razsoljevanju obesimo meso za 24 ur v suh prostor, da se dobro osuši, nato ga počasi prekajujemo. Uporabljamo po možnosti bukov les, mehke les ni primeren. Dim ne sme imeti več kot 15 stopinj C in ne sme biti gost. Premočno prekajevanje da mesu zaradi sestavin dima grenko kiselkast okus.

Za salame le boljše meso

Kdor si želi pripraviti salame, naj izbere primeren recept za pripravo salam. Uporab-

lja naj vedno najboljše kose mesa. Razni ostanki, ki odpadejo pri obrezovanju niso primerni (te uporabimo za klobase). Prekajevanje in sušenje salam povzroča običajno precej dela in preglavic. Temperatura dima naj ne presega 15 stopinj C, prostor za sušenje naj bo blag (okrog 12 stopinj C). Priporočljivo je občasno nadzorstvo temperature prostora in salam.

O pravilni pripravi mesnin boste kaj več zvedeli v knjižici »Koline«, ki jo je izdal leta 1950 Centralni zavod za napredek gospodinjstva v Ljubljani in katero dobite v ljubljanskih knjigarnah.

Novice iz živinoreje

Delovna sila v živinoreji je vedno dražja. Zato so v ospredju poskusi, kako bi namesto dvakrat na dan pokladali krmo bikcem za pitanje le enkrat na dan. Dveletni poskusi v Zahodni Nemčiji so pokazali, da so bili dnevni prirastki enaki, ne glede na način krmljenja, kar velja tudi za izkoriščanje krme. Poraba delovnih ur se je ob enem samem krmljenju pri 50 bikih zmanjšala za okoli 40 minut na dan. Zaradi tega so prišli do zaključka, da je cenejše pitanje bikov, če jih krmijo le enkrat na dan. Potrebno pa je, zaradi enkratnega krmljenja, povečati jaslji, da se krma ne raztresa.

ŠPORT Levji delež predstavnicam Krasa

Prejšnjo soboto je bil v Gorici prvi letošnji namiznoteniški turnir, ki se ga je udeležilo lepo število naših predstavnikov. Kot po navadi, so tudi tokrat predstavnice Krasa pobrale levji delež nagrad. Zastopniki goriškega Doma so se zlasti glede na kratkotrajno delovanje zelo zadovoljivo odrezali. Sokol pa je na žalost poslal le enega predstavnika, ki je po pričakovanju izpolnil svojo nalogo.

Med naraščajnicami so slovenske barve branile tri Kraševke, in sicer Vesnaverjeva, Rebulova in Žigonova, ki so osvojile prvo, drugo in četrto mesto. Jasno je, da so bile naše igralkе vsaj za razred boljše od vseh ostalih v tej skupini in končna uvrstitev je bila samo interna zadeva »rdečih«. Pri mladinkah se je ponovila slika iz prejšnje kategorije in tako je šlo prvo mesto Miličevi, drugo pa Blažinovi.

Nekoliko slabše je šlo v tretji kategoriji, kjer je le Vesnaverjeva prišla do finala, zato pa je prepričljivo osvojila z 2:0 prvo mesto. Žigonova je bila izločena v polfinalu, Blažinova in Rebulova pa že v četrtfinalu.

V absolutni konkurenci je naša najboljša športnica, Miličeva, gladko zasedla prvo mesto, potem ko je v zadnji tekmi premagala svojo nekdanjo stalno konkurentko Hausnerjevo. Ostale predstavnice Krasa pa so bile izločene že v predtekmovalnih.

V moški kategoriji naraščajnikov je domovec Klanjšček pripravil prijetno presenečenje in zasedel drugo mesto. V odločilnem nizu je klonil izkušenemu Paoliju z minimalno razliko 22:20.

Pri mladincih, kjer bi si moral Sokol kar po vrsti razdeliti najboljša mesta, je, kot smo že omenili, nastopil le Pertot, ostali se turnirja niso mogli udeležiti, bodisi zaradi boleznj, bodisi zaradi drugih zadržkov. Ze izkušeni Pertot, čeprav nastopa šele prvo leto med mladinci, je prepričljivo dokazal, da z njim enakovredno lahko tekmujejo le klubski tovariši. Ker teh ni bilo, je gladko osvojil prvo mesto. Domov predstavnik Damjan Klanjšček je bil izločen že v predtekmovalnih in mu je turnir služil le za nabiranje izkušenj.

V tretji kategoriji igralcev, ki še niso na državnih uradnih lestvicah, so nastopili kar trije domovci: R. Pavšič, B. in D. Klanjšček. Vsi trije pa so s hitro izločitvijo plačali davek neizkušenoosti.

Končni obračun je torej za naše igralce nadvse pozitiven in to je ponoven dokaz, da je trenutno namizni tenis eminentna panoga Zamejcev. Škoda le, da ta sicer zahtevni in lepi šport privabi ob rob zelene mize zelo majhno število gledalcev.

NOGOMET - Pokal Pacco

Prestizna zmaga

BREG - GIARIZZOLE 2:1 (0:0, 1:1, 2:1)

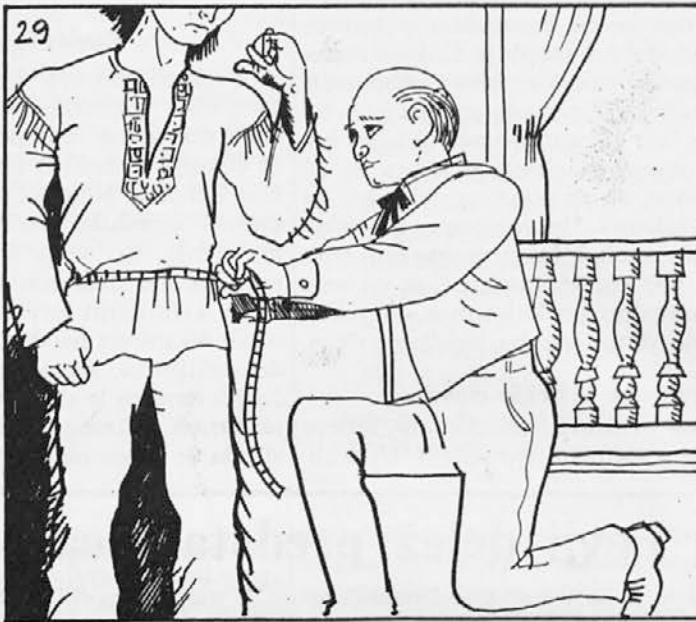
Naraščajniki iz dolinske občine so prejšnji teden osvojili svojo najbolj prestižno zmago. V zelo ostri konkurenci petnajstih moštev iz vse pokrajine so po izredno napetih tekmah, zlasti v finalu, osvojili kot prva slovenska ekipa ta prestižni pokal in še poleg tega nagrado za najboljšega strelca prvenstva. Ta nagrada je šla mlademu Kraljiču, ki se je izkazal kot izredno požrtvovalen igralec in dober realizator. Pot do finalne skupine je za naše predstavnike bila še kar gladka. Težave so se pa začele v finalu, lko so se »plavi« srečali najprej s kvotirano enasterico Triestine; ko so strli odpor »rdečih«, pa so se v zadnji tekmi morali srečati z že tradicionalnim nasprotnikom Giarizzole. Tokrat pa se je izteklo vse dobro, čeprav začetek tekme ni obetal kaj dobrega za mlade Brežane. Po prejetem голу, v II. polčasu, so se slovenski fantje prebudili in prevzeli pobudo v svoje roke. Najprej je dobre četrte ure pred koncem izenačil Kraljič, nato pa je v podaljšku Lovriha dosegel zadnji zmagoviti gol.

Prav je, da damo pravi poudarek tej prestižni zmagi, ker je vodstvo Brega še enkrat pokazalo pravo pot pri vzgoji domačih športnikov. Redkost je, da sploh še vidimo na naših igriščih pristno domačo ekipo. Breg pa je že pred leti začel s čiščenjem svojih vrst, pri mladih in najmlajših pa je vzgajal le domačine, ki so pod strokovnim vodstvom zrastle v odlične športnike s trdno zavestjo svoje narodnostne pripadnosti.

15

Po Conradu Richterju
prireja Olga Ratej, riše Melita Vovk-Štih.

29. Zaradi te noše je bil kmalu ogenj v strehi. Celo mati je pretakala solze. Nazadnje mu je oče prepovedal, da bi tak prihajal k mizi. Potlej se deček ni ganil iz svoje sobe. Čez nekaj dni je prišel vaški krojač. Prezirljivo je ošinil primitivne lovske hlače in usnjeni telovnik na neprijaznem dečku. »Le kako pridem do tega,« je zamrmral, »da se bodem s tem skoraj nagim indijanskim bikcem...« Vseeno je vzel mero in se hitro poslovil. Prišel je tudi čevljar in vzel mero. Kmalu je bila nova obleka s škornji vred v hiši, toda Beli sin ji še pogleda ni privoščil. Tedaj se je neko noč v sobo priplazila teta Kati in vzela s seboj mokasine

in drugo »indijansko navlako«. Če se fant ni hotel do smrti dolgočasiti, se je hočeš nočes moral potruditi v novo »jetniško nošo«. In tako se je poslovil od vojaka Dela, ki se je končno lahko vrnil k svoji četi. Sprva je bil Beli sin vesel, da vojaka ni več, a ga je kaj hitro pogrešal, saj je z njim odšel še zadnji spomin na Polovično puščico, na dom ob reki Tuskavaras, na svobodne gozdove. Zdaj ni bilo nikogar več, s katerim bi govoril po domače, po delavarsko. Začel se je neprijazen, zoprni bledoličniški vsakdan, z vsemi nedojemljivimi, topoumnimi in odvečnimi navadami.

30. Vsako popoldne, razen šestega in sedmega v tednu, je moral kot ujetnik čepeti pri materini zofi in se mukoma učiti jengvejskega branja in pisanja. In vsako sedmo jutro je moral, spet kot ujetnik, sedeti med strogim očetom in bojevito teto Kati v koči bledoličniškega Velikega duha. Bledoličniki so strahšansko otročji: verjamejo, da stvarnik celega vesolja prebiva v takile tesni, zadušljivi koči! So pa Indijanci že bliže resnici: Veliki duh ljubi svobodo gozdov in rek, koder veje čista sapa, koder pojejo ptice in kjer je narava sama ustvarila neskončni zeleni obok z mnogimi, mnogimi svetišči pod njim. Tako je prišel

in minil januar, »mesec, ko se zdramijo pritlehne veveričke«, pa je prišel februar, »mesec, ko zakvaka prva žaba«. Nekega dne je mraz popustil in začelo je deževati. Deček, ki se je vso zimo otožno oziral proti severovzhodu, tja, kamor ga je vsak dan in vsako noč vlekle njegovo tpinčeno srce, je menil, da je zavohal domače gozdove. Veter je prinesel s seboj vonj po mokrih lehah po reki Tuskavaras, po črnih deblih, ki so kipela iz zelenega naročja blazinastih mahov. In silno hrepenenje ga je spet vsega prevzelo... »Za nas vse, razen za Gordona, je fant prava pokora,« je rekla teta Kati.

B
E
L
L
I
S
I
N